

front. Den uafhængige tænketank Center for Global Development kårer Danmark som et af de lande i verden, der er bedst til at give bistand.

Desværre gør vores bidrag det ikke alene, uanset hvad procentsatsen er, og konklusionen i FN-generalsekretærens rapport om 2015-målene er da også fuldstændig klar: Hvis ikke verdenssamfundet sætter tempoet op for at indfri 2015-målene, når vi dem ikke inden 2015.

Der er især et helt kontinent, hvor det halter bagefter. Problemerne med fattigdommen i Afrika er desværre næsten lige så store nu, som de var i 2000. Fire ud af ti afrikanere må gå sultne i seng, kun seks ud af ti afrikanske piger kommer i skole, 28 millioner mennesker er smittet med aids, 1 million afrikanske børn dør bare i år af malaria.

Med de tal in mente er det fornuftigt, at regeringen har sat fokus på Afrika, ikke blot ved at udarbejde en ambitiøs Afrikastrategi, men også ved i det nye regeringsgrundlag at fokusere på Afrika. Det sker konkret ved, at to tredjedele af den bilaterale bistand i 2012 skal gå til Afrika. Regeringen vil desuden etablere en Afrikakommission, der skal skabe international fokus på Afrikaproblemer og samtidig komme med forslag til løsninger. Samtidig med det fokuserer vi yderligere bistanden i forhold til 2015-målene ved at sætte ind, hvor det for alvor halter bagefter i forhold til aids-problemet. Derfor glæder det os i Venstre, at regeringen over de næste 4 år vil fordoble bistanden til bekæmpelse af hiv og aids, så den i 2010 udgør 1 mia. kr., og at fokus særlig rettes mod kvinder og forældreløse børn.

Hvis vi sådan skal tale almindelig dansk og oversætte 2015-målene til noget, som alle kan forstå, kan man godt sammenligne det med en fodboldkamp, og generalsekretærens statusrapport, som vi her skal diskutere, kunne svare til kommentatorernes halvlegsreplikker. Det vil lyde noget i retning af: Det har indtil videre været en hård kamp, vi har endnu ikke scoret, men det skyldes, at de bedste spillere stadig væk sidder på bænken. Men det er ikke os, der mangler i den globale kamp for at indfri 2015-målene. Danmark er med helt i front. De spillere, som vi mangler for at kunne vinde kampen, er alle de vestlige lande, som har tilsluttet sig målsætningen om at give mere i udviklingsbistand, men som ikke har omsat de smukke ord og tilkendegivelser til virkelighed.

Kampen kan ikke vindes gennem en dansk enkeltmandspræstation. Der skal ske en aktiv global holdindsats, og derfor skal jeg på vegne

af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og fru Pia Christmas-Møller (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse.

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande, der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene,
- at samarbejde med lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats, for at målene nås, herunder ved en effektiv arbejdsdeling mellem donorerne.

Folketinget konstaterer yderligere, at det er regeringens hensigt at øge den danske ulandsbistand over en årrække.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 10).

Kl. 13:36

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande; der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene,